

A felperes támadja továbbá a bíróság alapösszegének megállapításánál a második kategóriába történő besorolását és a bíróság összegét. A Bizottság a felperes a verseny tényleges befolyásolására vonatkozó képességét, mind a többi érintett vállalkozás befolyására, mind pedig a felperes kritikus pénzügyi helyzetére, csakúgy, mint a piac korlátozott kiterjedésére tekintettel túlbecsülte. A Bizottság e vonatkozásban is megsértette az ésszerűség és az arányosság elveit, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését, a bíróság megállapítására irányadó iránymutatókat, az egyenlő bánásmód elvét és az indokolási kötelezettséget.

A Bizottság a felperes tekintetében az enyhítő körülményeket is helytelenül értékelte, és megsértette a bíróságok kiszabására irányadó iránymutatót, valamint az indokolási kötelezettséget. Enyhítő körülményként kellett volna figyelembe vennie azt a tényt, hogy a felperes nem hajtotta végre az érintett megállapodást és hogy nagyon korlátozott és passzív szerepe volt.

Ezt meghaladóan a felperesnek az indokolási kötelezettség, az egyenlő bánásmód és az arányosság elve, valamint a Bizottsággal való együttműködésről szóló tájékoztató megsértésével nagyon alacsony bírságmérséklést kapott a vizsgálat alatti együttműködéséért.

Végül a felperes azáltal okozott kárai megtérítését kéri, hogy a Bizottság a felperes belső árlistáinak közzétételével megsértette a bizalomvédelem elvét és a titoktartási kötelezettséget.

2005. december 20-án benyújtott kereset – Sumimoto Chemical Agro Europe és Philagro France kontra Bizottság

(T-454/05. sz. ügy)

(2006/C 60/84)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Lyon, Franciaország) és Philagro France SAS (Lyon, Franciaország) (képviselők: K. Van Maldegem, C. Mereu ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a D/430967 bizottsági határozatot; vagy másodlagosan
- Az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest arra, hogy teljesítse közösségi jogi kötelezettségeit, és a felperesek kérelmének megfelelően tegyen javaslatot a procimidonnak a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló irányelv I. mellékletbe történő felvételére valamennyi felhasználás/növényi termék tekintetében;
- Az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest, hogy a felperesek számára fizessen 1 (egy) euró összegű ideiglenes kártérítést azokért a károkért, melyek a felpereseket a D/430967 bizottsági határozat, vagy másodlagosan annak eredményeképpen érték, hogy az alperes nem teljesítette közösségi jogi kötelezettségeit azáltal, hogy nem válaszolt a felpereseknek, és az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest minden felmerülő kamat megtérítésére a pontos összeg kiszámításáig és meghatározásáig;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az eljáráshoz kapcsolódó valamennyi költség és kiadás viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414 tanácsi irányelv⁽¹⁾ (ismert nevén a növényvédő szerek vagy PPPD irányelv) előírja, hogy a tagállamok csak abban az esetben engedélyezhetnek valamely terméket, ha az szerepel az irányelv I. mellékletében. A felperesek több alkalommal felvették a kapcsolatot a Bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy növényvédő szerük hatóanyagát, a procimidont felvegyék az I. mellékletbe.

A vitatott határozatot képező, 2005. október 20-i levelével a Bizottság tájékoztatta az első felperest, hogy a procimidon lehetséges felvétele az I. mellékletbe legfeljebb azokra a támogatott felhasználásokra terjedhet ki, amelyek az EU-értékelés tárgyát képezték; a felvételt továbbá ahhoz a feltételhez kötötte, hogy nyújtsanak be javaslatot a különlegesen részletes használati feltételekről és a kockázatenyhítési intézkedésekről.

A felperesek e határozat megsemmisítését kérik, kifogásolva a procimidon javasolt, korlátozott felhasználását, amely ahhoz vezetne, hogy csak két növényi termék, nevezetesen a szilva és az uborka tekintetében kerülne felvételre, és kifogásolják a különlegesen részletes használati feltételek megkövetelését is. A felperes álláspontja szerint ezek a követelmények megsértették a PPPD-t, amely csak széleskörű felhasználási kategóriákra utal, mint a rovarölőszerek, növekedésszabályozók és gyomirtók, és a tagállamokra hagyja a felhasználás értékelését az egyedi növényi termékekre vonatkozóan. Ugyanebben az összefüggésben a felperesek azt állítják, hogy a részletes feltételek megkövetelését a PPPD nem teszi lehetővé, és tudományosan sem igazolt.

A felperesek kifejtik továbbá, hogy a vitatott határozat tévesen állapítja meg, hogy az előírt határidőket követően benyújtott tanulmányokat nem lehet megvizsgálni, mivel a felperesek álláspontja szerint a procimidonra vonatkozó valamennyi adatot időben nyújtották be. A felperesek nézete szerint a vitatott határozat megsértette az EK 95. cikk (3) bekezdését, valamint az EK 152. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy megtagadta az időben benyújtott, és az értékelők által kielégítőnek talált tanulmányok vizsgálatát.

A felperesek hivatkoznak továbbá a PPPD, a 3600/92 rendelet^(?), a gondos ügyvitel, a szubszidiaritás és az arányosság, a bizalomvédelem és a jogbiztonság, a tudományos szakvélemény függetlensége, az egyenlő bánásmód és az estoppel elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésére.

Ha az Elsőfokú Bíróság azt állapítja meg, hogy a vitatott levél nem minősül az EK 230. cikk (4) bekezdése szerint megtámadható jogi aktusnak, a felperesek álláspontja szerint keresetük még ebben az esetben is elfogadható az EK 232. cikk értelmében, tekintettel arra, hogy a Bizottság közigazgatási panaszaik és hivatalos felkérésük ellenére nem járt el. A megsemmisítés iránti és az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereseten felül és azoktól függetlenül a felperesek kártérítést kérnek azokért a károkért, melyek őket a vitatott levél közvetlen következményeképpen érték.

(¹) HL L 230., 1991.8.19., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.

(²) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram első szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 11-i 3600/92/EGK bizottsági rendelet (HL L 366., 1992.12.15., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 12. kötet, 242. o.)

2005. december 30-án benyújtott kereset – Gütermann kontra Bizottság

(T-456/05. sz. ügy)

(2006/C 60/85)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Gütermann Aktiengesellschaft (Gutach-Breisgau, Németország) (képviselők: J. Burchter, B. Kasten és S. Orlikowski-Wolf ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a határozat 1. cikkének (1) bekezdését, amennyiben az megállapította, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket, valamint Svédország, Norvégia és Finnország tekintetében az EGT-Megállapodás 53. cikkét 1990 januárja és 1993 decemberének végéig terjedő időszakra nézve is;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkét, amennyiben az a felperesre 4,021 millió euró bírságot szabott ki;
- vagylagosan megfelelően csökkentse a 2. cikkben a felperesre kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 38.337 PO/cérna ügyben 2005. szeptember 14-én hozott C(2005) 3452 végl. bizottsági határozatot (módosította a 2005. október 13-i bizottsági határozatot) kifogásolja. A megtámadott határozatban a Bizottság bírságot szabott a felperesre az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke megsértése miatt.

A felperes keresete alátámasztásául négy jogalapra hivatkozik.

Elsőként az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének megsértésére hivatkozik. Ezzel kapcsolatban azt állítja, hogy a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő jogsértés időtartamának megállapítása helytelen.

A második jogalapban a felperes arra hivatkozik, hogy a határozat sérti a 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, illetve az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését. Véleménye szerint a megtámadott határozat 2. cikke sérti a bírságkiszabás lényeges alapelveit. A megtámadott határozat 2. cikkében ezen kívül az 1996-os engedékenységi közlemény helytelen alkalmazása vezetett ezen előírások megsértéséhez

Végül pedig a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat 2. cikke az arányossági elv sérelmét valósítja meg, mivel a Bizottság a felperes egyéni helyzetét a bírság kiszabásakor nem vette kellőképpen figyelembe.

(¹) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)